

Ogólne założenia krajobrazowe

Park Naturalny Gołędzinów zajmie pasmo terenu wzdłuż brzegu rzeki, szerokości od 125 do 300 metrów, rozciągnięte na długości ok. 3 kilometrów, zalewane przez rzekę sporadycznie w czasie jej wezbrań, podzielone na dwa wyraźnie rozgraniczone tarasy: dolny graniczący bezpośrednio z nurtem, zalewany wodami rzeki częściej i górny, graniczący z wałem przeciwpowodziowym – masywną budowlą ziemną stanowiącą linię obrony prawobrzeżnej części miasta przed powodzią.

Istotnym dodatkiem do Parku jest przecięta mostami na granicach stanowiących jego krańce otwarta przestrzeń nad nurtem rzeki, w organizmie miasta wyróżniająca się jako jedyna przecinająca go całkowicie szczelina. W południowej części Parku w nurcie naprzeciw brzegu są wyspy pokryte roślinnością a przy niskich stanach wody pojawiają się łachy piaskowe. Daleki widok nad rzeką zamyka podbudowana skarpą lewego brzegu spiętrzona i postrzępiona sylweta zabudowy centrum miasta.

Przestrzeń nad tarasami nadrzecznymi i rzeką jest oglądana przede wszystkim z korony wału przeciwpowodziowego. Niewielka obecnie liczba użytkowników ogląda tę przestrzeń z innej perspektywy, z łąki ciągnącej się na górnym tarasie, pogrążonej pomiędzy wałem i koronami drzew porastających taras dolny. Jeszcze mniejsza liczba użytkowników ogląda przestrzeń z dolnego tarasu, w przejściach prowadzących do nurtu i z jego nadrzecznej krawędzi. Postrzeganie jest zupełnie inne w tych strefach na skutek doznań słuchowych – wał przeciwpowodziowy jest wystawiony na szum miasta, dolny taras zdominowany przez szum wody i niosący się nad rzeką hałas komunikacyjny z przepraw mostowych; najbardziej komfortowy, wyciszony, jest osłonięty od nurtu roślinnością a od miasta wałem pas górnego tarasu.

Przestrzeń górnego tarasu jest szczególnie cenna ze względu na sporadyczne tylko i krótkotrwałe zalewanie wodami powodziowymi (ostatnio w 2010r) przy coraz rzadszych silnych wezbraniach rzeki.

Przyciągająca uwagę na wale jest perspektywa wzdłużna, widziana podczas spaceru, marszu, przejazdu rowerem na wprost w dali, w tej przestrzeni widać w drodze na północ dominantę elektrociepłowni Żerań, w drodze na południe sylwetkę wysokich budynków i wież centrum Pragi. Kierunek przebiegu wału przelamuje się w połowie drogi na tyle, że te perspektywy ulegają zmianie. W drodze wzdłuż wału na północ i na południe otwierają się wglądy na nurt rzeki i urozmaiconą sylwetkę śródmieścia Warszawy

Przestrzeń widziana z korony wału jest niezwykła wobec kontekstu zurbanizowanych przestrzeni miasta, zasadniczo różna od jego enklaw parkowych, osadzona zarazem jednoznacznie, bardzo konkretnie, w kontekście miejskim przez dalekie perspektywy i obecność rzeki – takiego osadzenia, dającego ciągle odniesienie orientacyjne do struktury miasta, najczęściej nie ma w jego bardziej kameralnych innych parkowych przestrzeniach otwartych

Podstawowym założeniem krajobrazowym jest utrzymanie relacji przestrzennej trasy na wale przeciwpowodziowym, zarówno w widokach wzdłuż jego korpusu jak w zakresie szerokiego wglądu w górny taras, wydobycia wglądów w przestrzeń rzeki i zapewnienie możliwości postrzegania pasa wolnej przestrzeni nad rzeką z perspektywicznymi widokami na elementy sylwety centrum miasta i panoramę centrum w wybranych ujęciach.

Ogólne założenia przyrodnicze

Projekt polega na przeprowadzeniu jednorazowej interwencji i pozostawieniu jej skutków na długi czas w rękach Natury. Zaprojektowano pozostawienie obecnie rosnących drzew i dosadzenie nowych, zaprojektowano obszary wysiewu, obszary do koszenia i utrzymywania łąki i obszary regulowane wyłącznie przez naturalne mechanizmy biologiczne w których nie przewiduje się koszenia i które pozostawia bez ingerencji do naturalnej ekspansji roślin. Spontaniczna roślinność dopełni założenia przestrzenne Parku, w tych strefach Natura będzie projektantem a projekt jedynie wyznacza granice terytorialne jej swobodnego władania.

Kolejnym aspektem jest różnorodność gatunkowa, niezbędna cecha zdrowych i stabilnych ekosystemów.

Istniejące już zbiorowiska roślinności takie jak łąka serenicową lub zadrzewienia łęgowe projektuje się rozlać po Parku jako paralelę rzeki, wysiać jej różne gatunki tworząc różnorodną mozaikę roślinności, dającą rozmaite widoki ale też środowisko życia dla zwierząt. Trzmiele i motyle będą miały całą gamę potraw (kwiatów) na terenie łąki a sarny mogą schować się w zadrzewieniach łęgowych i jeść pożywne liście z drzew i krzewów tam rosnących. W rozpiętości między tymi gatunkami mieszczą się dziesiątki gatunków drobnych i średnich przedstawicieli fauny i avifauny. Park łączy się z nadwiślańskimi terenami tworząc ciągnący się przez całą Warszawę ekologiczny korytarz, w którym konsekwentnie ogranicza się i eliminuje bariery dla zwierząt przemieszczających się wzdłuż rzeki.

Na zagospodarowywanym terenie dodano cztery oczka wodne, które będą miejscami wodopoju dla zwierząt, dla których nurt rzeki jest zbyt szybki i przestrzeń przy samej wodzie zazwyczaj zbyt mocno narażona na hałas.

Zaprojektowano zgrupowanie zadrzewień łęgowych w dynamiczne wyspy inspirowane rozlewiskami płynącej wody o wyraźniej niż obecnie zdefiniowanych granicach. Inspiracją dla zaprojektowanych kształtów są linearne, wyglądające jak rzeka zadrzewienia łęgowe w innych strefach terenów zalewowych nad Wisłą. Dzięki wyraźnemu zdefiniowaniu, nadaniu kształtu nowym „wyspom” utworzonym na bazie istniejących grup drzew łatwiej będzie je zauważyć i ochronić a pomiędzy nimi wprowadzono nowe osie widokowe. Nowe zdefiniowane i uformowane wyspy łęgowe wpisują się w dynamikę wody, która jeśli wzbierze, może znaleźć swoje miejsce między poszczególnymi opływowymi wyspami.

Przestrzeń parku jest i będzie w organizmie miasta istotnym w jego skali pasem bioretencji modyfikującym mikroklimat przylegających doń od wschodu, rozbudowywanych obecnie terenów zurbanizowanych. Projekt łączy zieloną, niebieską i szarą (elementy architektoniczne) infrastrukturę w jeden organizm, którego przewodnim motywem jest przepływ wody – Wisła jest podstawowym elementem błękitnej infrastruktury Warszawy - stale splukiwanym korytem odbierającym z wielkoskalowego organizmu miejskiego nadmiar wody opadowej i niesionych przez nią zanieczyszczeń, zwłaszcza w czasie ulewnych deszczy i nawałnic. Przepływ ten będzie opóźniany przez ukształtowanie, roślinność i zminimalizowane utwardzenie bioretencyjnego pasma. Zbieraniu i zatrzymywaniu wody deszczowej służyć będzie organizacja układu roślinności ukierunkowana pasmami wzdłuż nurtu i wyprofilowane, podścielane gliną zakłębienia. Odpowiednio dobrana roślinność może wchłoniąć duże ilości wody deszczowej retencjonując ją w czasie ulewnych dreszczów, co w dobie kryzysu klimatycznego objawiającego się m.in. gwałtownymi obfitymi ulewami przyczyni się do spowolnienia spływu wody z nawałnic. Pasy retencyjne zaprojektowano dla odbierania i przetrzymywania wody opadowej z korony wału przeciwpowodziowego i lokalnych utwardzeń, tworząc warunki do wegetacji zieleni, Pasy zieleni wzdłuż nurtu z korytarzami retencyjnymi będą opóźniały spływ wody opadowej do rzeki. będą w stanie magazynować znaczne ilości wody w podłożu glebowym a także powierzchniowo dzięki ukształtowaniu zakłębień. Odpowiedni dobór gatunkowy zieleni pozwoli na jej pozostawianie w przestrzeni okresowo zalewanej wodą. Ostatecznie nastąpi powolne wyprowadzanie nadmiaru wody w kierunku rzeki.

Sezonowość jest istotnym czynnikiem wykorzystywania przestrzeni wynikającym z warunków klimatycznych, potęgowanym ruchem turystycznym w sezonie letnim. Sezonowość jest również domeną roślinności. W trakcie wiosny, gdy drzewa jeszcze nie wypączkują swoich liści, okrywowe cebulowe rośliny pod istniejącymi drzewami będą kwitły ciesząc oczy przechodniów. Barwy roślinności, zmieniające się sezonowo, są istotnym wątkiem kompozycyjnym, wśród których motywem prowadzącym stało się przedłużenie rzeki kwiatów na całą długość zagospodarowywanego terenu

Ogólne założenia funkcjonalno – użytkowe

Park ma służyć do spacerów i wypoczynku, rozumianego jako relaks bez podejmowania znaczącego wysiłku, z tego względu nie projektuje się żadnych urządzeń do aktywnej rekreacji i treningu. Wyjątkiem jest niewielki plac zabaw przy moście gen. Grota Roweckiego, na północno wschodnim skraju parku, przy planowanych wyjściach z metra. Plac będzie miał naturalną biologicznie czynną nawierzchnię łąkową, koszoną 1-2 razy w roku, na której zostaną rozstawione zabawki z naturalnych materiałów i będzie ocieniony drzewami.

Park ma być przestrzenią odwiedzaną w celu uwalniania się od obowiązków związanych z aktywnością – nie wyklucza to biegania, chodzenia, maszerowania, jeżdżenia rowerem ale nie projektuje się bieżni, tras marszowych, torów rowerowych. Nie projektuje się również realizacji w ramach projektowanego przedsięwzięcia stanowisk wędkarskich ani infrastruktury związanej z cumowaniem jednostek pływających.

Zakładane scenariusze użytkowania nie obejmują organizacji w parku imprez okolicznościowych. Nie oznacza to że takie działania się wyklucza, chodzi jednak o ich świadome hamowanie, ograniczanie skali przez brak infrastruktury sprzyjającej, umożliwiającej organizację widowisk, występów, zgromadzeń.

Prymat pieszego użytkownika wymaga rozbudowy demokratycznej i jednolitej w odbiorze przestrzeni dla pieszych, stawiając ruchowi pojazdów ograniczenia. Pojazdami zakłócającymi ruch pieszego i swobodne, bezpieczne użytkowanie przestrzeni przez różne grupy pieszych, zwłaszcza najmłodsze i najstarsze grupy wiekowe będą rowery, hulajnogi, deskorolki rolki i inne środki poruszające się znacznie szybciej niż osoby piesze. Jest to istotne przede wszystkim w obszarze intensywnego ruchu, którym okresowo będzie się stawała korona wału przeciwpowodziowego. Dlatego projektuje się na koronie wału wyłączenie chodników, placików i ścieżek pieszych z ruchu kołowego, rozumianego jako ruch wszelkich wehikułów toczących się na kołach i pozostawienie ścieżki rowerowej, dostępnej również dla pojazdów technicznych i eksploatacyjnych przy odpowiedniej krawędzi wału.

Na koronie wału zaprojektowano wyodrębnienie trasy ruchu kołowego – ścieżki rowerowej, odsuniętej ku wschodniej krawędzi wału, by ruch tranzytowy nie zakłócał relacji pomiędzy spacerującymi pieszymi a przestrzenią nad górnym tarasem nabrzeża rzeki, z pozostawieniem możliwości wjazdu na nią pojazdów uprzywilejowanych i posiadających zezwolenie. Wobec pojazdów osób „toczących się” zaprojektowano zabiegi spowalniające ruch które pozwolą na swobodne przejście poprzeczne przez Wał do parku z przylegających po stronie wschodniej osiedli.

Mniejsza intensywność ruchu wzdłuż krawędzi tarasu górnego skłania do innego rozwiązania tego problemu, tu założono wspólne użytkowanie zwirowej nawierzchni przez pieszych i rowerzystów, co sprzyja spowolnieniu i uspokojeniu ruchu kołowego, nawierzchnia praktycznie wyeliminuje kółka o małej średnicy jako środek transportowy (hulajnogi, rolki, wrotki)

Obie trasy zaprojektowano jedynie wzdłuż parku – jako tranzytowe, wpisane w ogólny miejski system tras rowerowych, bez połączeń poprzecznych pomiędzy nimi, dla podkreślenia prymatu pieszego. Można będzie przez park przejechać, a nie zachęca się, by po parku jeździć.

Uznano, że zejścia z wału na górny taras powinny być ograniczone do kilku, aby dzieliło je od siebie przynajmniej kilkaset metrów, aby decyzja o zejściu na górny taras nie wynikała z przypadku ani z wyboru krótszej trasy, by była

świadomym zagłębieniem się w teren parkowy w celu skorzystania z tego co Park może oferować przechodniom, by ostatecznie zmienić ich w relaksujących się spacerowiczów. Dobór roślin i sposobu utrzymania roślinności sprzyja ograniczeniu ingerencji poza wyznaczonymi strefami. Kiedy rośliny są zbyt wysokie (po kolana) i nie widać ścieżki ludzie zazwyczaj nie wchodzi w taką przestrzeń. Zakłada się z dużą dozą pewności, że powstaną przy tym i będą się utrzymywały przedepty, ale nie jako skutek decyzji projektowych lecz spontanicznej presji człowieka na środowisko; interesującym jest, na ile intensywnie i gęsto, w jakim stopniu pozostawiona naturze przestrzeń zostanie podporządkowana przez użytkowników, czy w sieci ścieżek wydeptanych przez ludzi da się zobaczyć trasy zwierząt...

Główne założenia architektoniczne

Architekturę, stanowiącą ingerencję w środowisko Parku Naturalnego, stworzą podesty, pomosty, miejsca do podglądania przyrody, siedziska, tablice informacyjne – konstrukcje potrzebne użytkownikom do korzystania ze środowiska przyrodniczego. Podstawowym motywem tych elementów jest ich oszczędne dozowanie w przestrzeni i skonstruowanie z budulca drewnianego jako podstawowego tworzywa. Przyjęto przy tym, że o współczesnym rodowdzie tych obiektów świadczyć będzie ich formalny minimalizm, niewielkie rozmiary i naturalne materiały. Dla nadania odpowiedniej wytrzymałości zakłada się skonstruowanie ram i wysokich podpór w konstrukcji z profili stalowych ocynkowanych, osłoniętych krawędziakami drewnianymi, z punktowym posadowieniem na stalowych kotwach wciskanych w podłoże lub w razie potrzeby na mikrofalach. Ławki, stojaki rowerowe, poręcze – zaprojektowano jako konstrukcje ze stalowych profili zamkniętych łączone z masywnym drewnem.

Nawierzchnie ścieżki rowerowej na koronie wału zaprojektowano na wzmocnionej podbudowie umożliwiającej obciążenie pojazdami samochodowymi. Drobniejszy format bruku betonowego chodników i placików Granice bruku od strony stref retencyjnych (biologicznie czynnych) będą stanowiły ukryte poniżej płaszczyzny bruku wolnordzewiejące kątowniki i taśmy stalowe, kotwione w podłożu szpilami. Umożliwi to niezakłócony odpływ wody z nawierzchni na obszary biologicznie czynne.

Stopnie schodów zejściowych z prefabrykatów betonowych z gotową fakturą układanych na płycie betonowej, pochylnie zejściowe z wału brukowane na podbudowie z kruszywa, przechodzące u podstawy wału w ścieżki o nawierzchni mineralnej przecinające poprzecznie górny taras w kierunku rzeki, przechodzące w podesty nad zakłębieniami i oczkami wodnymi

Określenie zasad dostępności i powiązań z tkanką miejską

Podstawowymi dla powiązań z tkanką miejską są strefy krańcowe Parku przy mostach, w których dostęp uzyskują osoby korzystające z komunikacji publicznej. Zaprojektowano tam zagęszczenie utwardzonych ścieżek dla rozprawdzenia użytkowników w przestrzeń Parku

Ważną strefą przenikania się terenu Parku z tkanką miejską będzie korona wału przeciwpowodziowego, do której z kierunków poprzecznych zgodnie z realizowanymi już zamierzeniami budowlanymi przylegać i prowadzić będzie kilkanaście przejść poprzecznych. Strefa korony wału jest i pozostanie łatwo i bezpośrednio dostępna, zarazem atrakcyjna widokowo, dobrze przewietrzana, korzystająca z sąsiedztwa szerokiego korytarza rzeki i przestrzeni nad nurtem.

Zaprojektowano znacząco dużo punktów widokowych na wale, a stosunkowo niewiele – zaledwie sześć - zejść do parku, szukając równowagi między umożliwianiem doświadczania natury a jej ochroną. Priorytetowo udostępniono wszystkim spacerowiczom na wale możliwość patrzenia, podziwiania, postrzegania, reglamentując i ograniczając im możliwość doświadczania i penetracji. Znacząco ograniczono możliwość zejścia z wału na górny taras, dążąc do zredukowania antropopresji i wytworzenia u użytkowników odczucia korzystania z dobra o specjalnym znaczeniu. Dolny taras będzie przestrzenią o znacząco ograniczonej ingerencji użytkowników parku – poza przejściami poprzecznymi do nurtu rzeki i pomostami obserwacyjnymi nie zakłada się korzystania z przestrzeni zadrzewionej i zakrzaczonej.

Należy się liczyć z jednym poprzecznym przecięciem w obszarze Parku tranzytową trasą mostową o szerokości ok. 40m. Jeśli dojdzie do jej realizacji, podzieli obecnie unikalny w mieście, aż trzykilometrowy odcinek na dwie części, zmieniając również widoki perspektywiczne wzdłuż korony wału i wprowadzając dodatkowe uciążliwości w strefie najbardziej obecnie odsuniętej od przepraw mostowych wyznaczających północną i południową granicę Parku Naturalnego. Trasa mostowa zmieniłaby nie tylko jakość przyrodniczą Parku, ale również dodałaby z rejonu Żoliborza nowych pieszych i rowerowych użytkowników w strefie do której w projektowanym układzie dozuje i ogranicza dostęp wał przeciwpowodziowy. Przewidywana w planach miasta trasa mostowa stoi w zasadniczym konflikcie z ideą Parku Naturalnego.

Rozwiązania materiałowe

Podbudowy pod nawierzchnie projektuje się jako przepuszczalne dla wody opadowej, z kruszywa, w składzie którego należy wykorzystać m.in. wszystkie materiały kamienne i betonowe z rozbiórki istniejących nawierzchni i podbudów

istniejących na terenie Parku. Nawierzchnie będą układane na podsypkach piaskowych i piaskowo cementowych. Podbudowy o grubości materiału i frakcjach odpowiednich dla obciążalności nawierzchni będą posadowione na warstwie odcinającej z pospółki. Na korpusie wału przeciwpowodziowego nie zakłada się korytowania, podbudowy i nawierzchnie będą nałożone – nadbudowane na istniejący korpus budowli ziemnej. Montaż latarni projektuje się na kotwach stalowych wbijanych w grunt bezwykopowo.

Elementy małej architektury stworzą jednolitą kolorystycznie i materiałowo całość. Zaprojektowano je ze stali pomalowanej proszkowo na kolor błękitny, siedziska i oparcia krzeseł z drewna egzotycznego, które w warunkach atmosferycznych stopniowo wybarwia się na jasnoszary kolor. Posadowienie siedzisk, koszy na odpadki, stojaków na rowery na szpilach wciskanych w podłoże gruntowe.

Wytyczne i zalecenia do wyznaczenia terenów do objęcia ochroną

Projekt zakłada, że obszary chronione w granicach określonych w warunkach konkursu będą pozostawione bez ingerencji. Wprowadzono drewniany pomost który pozwala na udostępnienie chronionej enklawy w celach edukacyjnych i obserwacyjnych, przy czym zakłada się taką organizację otoczenia pomostu, by nie umożliwiała użytkownikom schodzenia na powierzchnię terenu w strefie chronionej. Ponadto zakłada się, że dolny taras jest przestrzenią o ograniczonej ingerencji użytkowników parku – poza przejściami poprzecznymi do nurtu rzeki i pomostami obserwacyjnymi nie zakłada się korzystania z przestrzeni zadrzewionej i zakrzaczonej, zakłada się że będą traktowane jak rezerwat, nie będą z nich usuwane rośliny zamierające i obumarłe ani ich części. Podobnie nie będą usuwane obumierające egzemplarze a także rośliny i zwierzęta pasożytujące z chronionych obszarów łęgowych.

Rozwiązania mające wpływ na ekonomikę budowy

Ograniczenie korytowania, bezwykopowa technologia posadawiania, wykorzystanie istniejących drzew i roślin (ograniczenie do minimum nasadzeń), zaprojektowanie części szlaków jako przedeptów bez utwardzania nawierzchni, ograniczenie oświetlenia do korony wału przeciwpowodziowego, wykorzystanie rozbieranych nawierzchni na podbudowy po przekruszeniu

Rozwiązania mające wpływ na ekonomikę eksploatacji

wykorzystanie spływu wody z placzków i chodników do poprawienia nawodnienia zieleni, dobór gatunków zieleni stosowny do warunków jej bytowania i ograniczający koszty zabiegów pielęgnacyjnych, ograniczenie obszarów koszonych, brak konieczności nawadniania zieleni

Elementy koncepcji trudne do pokazania w części graficznej

Adaptacja klimatyczna: zbieranie wody opadowej i retencjonowanie jej w ziemi i roślinności. W czasie suszy roślinność oddaje wilgoć do atmosfery, poprawiając miejscowy mikroklimat w zakresie wilgotności powietrza w okresach suszy, wykorzystanie części wody na odparowanie do atmosfery

Ekologia: Użycie wyłącznie rodzimych gatunków roślin, które należą do zbiorowisk roślinnych znajdujących się w bliskim otoczeniu. W miejscach nasłonecznionych rośliny nektarodajne i owocujące będą stanowiły pożywienie dla licznych gatunków ptaków.

Uzasadnienie przekroczenia planowanego kosztu realizacji

Przekroczenie wynika z niezbędnych kosztów robót ziemnych związanych z nadbudową wału przeciwpowodziowego, którego dla budowy nowych nawierzchni traktu pieszego i traktu rowerowego z dopuszczonym ruchem pojazdów technicznych nie można korytować, po rozebraniu istniejącej nawierzchni konieczne jest nadbudowanie korpusu ziemnego na wysokość podbudowy i nawierzchni projektowanych ciągów pieszych i rowerowych. Dla udostępnienia zejść konieczne jest wyłagodzenie nachylenia wału od strony górnego tarasu. Niezbędny jest zakup i dowóz materiału na nasyp budowlany i układanie go z użyciem geosyntetyków. Wynika również z upływu czasu pomiędzy określeniem kosztów a składaniem prac konkursowych w kontekście bieżących zjawisk inflacyjnych

Załączniki:

- Tabela elementów zagospodarowania
- Tabela bilansu powierzchni parku
- Informacja o planowanych kosztach realizacji inwestycji oraz kosztach wykonania przedmiotu usługi na podstawie pracy konkursowej wg załącznika 5a do Regulaminu
- Pomniejszone do formatu A3 plansze części graficznej

KONKURS REALIZACYJNY, JEDNOETAPOWY NA KONCEPCJĘ PARKU NATURALNEGO GOŁĘDZINÓW W WARSZAWIE

Informacja o planowanych kosztach realizacji Inwestycji oraz kosztach wykonania Przedmiotu usługi

Załącznik nr 5a do Regulaminu

L.p.	Opis	Wartość [netto]
1.	Roboty zewnętrzne na terenie Inwestycji	12 310 000 zł
1.1.	Nawierzchnie: ścieżki, chodniki, place	6 665 000 zł
1.2.	MAŁA ARCHITEKTURA: ławki, kosze, stojaki rowerowe, tablice informacyjne oraz inne elementy małej architektury zaproponowane w koncepcji	780 000 zł
1.3.	Wyniesione podesty widokowe z zadaszeniem	246 000 zł
1.4.	Elementy strefy aktywności	48 000 zł
1.5.	Naturalny plac zabaw (robinsonada)	106 000 zł
1.6.	Roboty ziemne	970 000 zł
1.7.	Zieleń	1 087 000 zł
1.8.	Oświetlenie	980 000 zł
	<i>inne elementy zagospodarowania zaproponowane przez Uczestnika konkursu w programie funkcjonalno-użytkowym:</i>	
1.9.	sadzawki z kształtowaniem zaklęśnięć podścielanych gliną	340 000 zł
1.10.	pomosty bez zadaszeń	540 000 zł
...*	schody terenowe z pochwytami	183 000 zł
...*	monitoring wzdłuż traktu na wale przeciwpowodziowym	365 000 zł
...*		
2	Sieci i przyłącza na terenie inwestycji	340 000 zł
	trasa kablowa dla instalacji oświetlenia i monitoringu	340 000 zł
UWAGA:		
* W przypadku niewymienionych w tabeli elementów zagospodarowania, a zaproponowania w przedstawionej koncepcji, Uczestnik konkursu powinien dodać do tabeli te pozycje.		
Szacunkowy koszt NETTO realizacji Inwestycji (suma 1 do 2)		12 650 000 zł netto
Szacunkowy koszt BRUTTO realizacji Inwestycji (suma 1 do 2)		15 559 500 zł brutto
Szacunkowy łączny koszt NETTO wykonania Przedmiotu usługi opisanej w Załączniku nr 1 do Regulaminu (Istotne postanowienia umowy)		632 500 zł netto
Szacunkowy łączny koszt BRUTTO wykonania Przedmiotu usługi opisanej w Załączniku nr 1 do Regulaminu (Istotne postanowienia umowy)		777 975 zł brutto

KONKURS REALIZACYJNY, JEDNOETAPOWY NA KONCEPCJĘ PARKU NATURALNEGO GOŁĘDZINÓW W WARSZAWIE

TABELA ELEMENTÓW ZAGOSPODAROWANIA

Załącznik nr 5b2 do Regulaminu

Lp.	Nazwa/funkcja/elementu zagospodarowania	Ilość	UWAGI
1.	Mała architektura		
1.1.	ławki/siedziska	60	
1.2.	kosze na śmieci	30	
1.3.	elementy informacyjne	38	
1.4.	stojaki na rowery	180	
	Inne elementy małej architektury zapropozowane przez Uczestnika Konkursu w przedstawionej koncepcji. (poniżej określić jakie)		
...*			
...*			
...*	wyniesione podesty bez zadaszenia	4	
2.	Wyniesione podesty widokowe z zadaszeniem	2	
3.	Plac zabaw (poniżej wymienić elementy placu zabaw)	1	
3.1.	zabawki z naturalnych materiałów (drewno, liny) inspirujące wyobraźnię, nie przedstawiające modeli konkretnych przedmiotów lub budowli	6	
3.2.			
3.3.			
...*			
...*			
4.	Elementy strefy aktywności (poniżej wymienić elementy strefy aktywności)		
4.1.	tablice informacyjne na dodatkowych podestach widokowych	42	
4.2.			
...*			
...*			
...*			
5.	Oświetlenie		
5.1.	Oświetlenie wysokie modernizowanego ul. Wybrzeże Puckie	ok. 100 latarni	
5.2.	Oświetlenie wysokie pozostałe		
5.3.	Oświetlenie niskie	30	
...*			
	Inne elementy zagospodarowania terenu zapropozowane przez Uczestnika Konkursu w przedstawionej koncepcji. (poniżej określić jakie)		
...*	stanowiska słupowe monitoringu wzdłuż ul. Wybrzeże Puckie	15	
...*	oczka wodne	4	
...*			
...*			

TABELE BILANSU POWIERZCHNI PARKU
CZĘŚĆ REALIZACYJNA

Załącznik nr 5b2 do Regulaminu

Lp.	Nazwa/funkcja/element programu	Powierzchnia (m2)	UWAGI
1.	Powierzchnie utwardzone	16500	płyty betonowe i bruk betonowy - trakt na wale i zejścia pochylniami
1.1.	Nawierzchnie mineralne	9800	na tarasie górnym i dolnym
1.2.	Nawierzchnie inne utwardzone <i>(poniżej podać jakie typy nawierzchni utwardzonych)</i>		
1.2.1.	prздеpty z nawierzchnią gruntową naturalną	3000	na tarasie górnym i dolnym
1.2.1.			
1.2.1.			
...*			
1.5.	Powierzchnie utwardzone placu zabaw <i>(o ile występują)</i>		nie projektuje się utwardzeń - plac na łące
1.6.	Powierzchnie tarasów i trapów drewnianych	585	na tarasie górnym i dolnym
	<i>Inne powierzchnie utwardzone zaproponowane przez Uczestnika Konkursu w przedstawionej koncepcji. (poniżej określić jakie)</i>		
...*	istniejące betonowe groble	410	
...*	istniejące powierzchnie utwardzone i zabudowane przy południowym wejściu do Parku	2800	
...*	woda płynąca w granicach opracowania	29700	ok.. 4,6%
3.	Schody terenowe	190	
2.	Zieleń	583765	ok.. 90,1%
	<i>Inne powierzchnie zagospodarowania terenu zaproponowane przez Uczestnika Konkursu w przedstawionej koncepcji. (poniżej określić jakie)</i>		
...*	oczka wodne	1250	
...*			
...*			
...*			
Razem powierzchnia		648 000	

UWAGA:

* W przypadku zaproponowania elementów/powierzchni zagospodarowania wynikających z przedstawionej koncepcji Uczestnik konkursu powinien dodać do tabeli te pozycje.

Uczestnicy konkursu mogą proponować modyfikacje i uzupełnienia programu i funkcji wynikających z Załącznika nr 6b do Regulaminu, które zostaną poddane ocenie.

Park Naturalny Gołędzinów

Park łączy się z nadwiślańskimi terenami tworząc ciągnący się przez całą Warszawę ekologiczny korytarz, na którym stale i konsekwentnie ogranicza się i eliminuje bariery dla zwierząt przemieszczających się wzdłuż rzeki.

Projekt polega na przeprowadzeniu jednorazowej interwencji i pozostawieniu jej skutków na długi czas w rękach Natury.

Park ma służyć do spacerów i wypoczynku, rozumianego jako relaks bez podejmowania znaczącego wysiłku, z tego względu nie projektuje się żadnych urządzeń do aktywnej rekreacji i treningu. Wyjątkiem jest niewielki plac zabaw przy moście gen. Grota Roweckiego, na północno-wschodnim skraju parku, przy planowanych wyjściach z metra. Plac będzie miał naturalną biologicznie czynną nawierzchnię łąkową, koszoną 1-2 razy w roku, na której zostaną rozstawione zabawki z naturalnych materiałów i będzie ocieniony drzewami.

Park ma być przestrzenią odwiedzaną w celu uwalniania się od obowiązków związanych z aktywnością – nie wyklucza to biegania, chodzenia, maszerowania, jeżdżenia rowerem ale nie projektuje się bieżni, tras marszowych, torów rowerowych..

Trasy rowerowe zaprojektowano jedynie wzdłuż parku – jako tranzytowe, bez połączeń poprzecznych pomiędzy nimi, dla podkreślenia prymatu pieszego. Można będzie przez park przejechać, a nie zachęca się, by po parku jeździć. Uznano, że zejścia z wału na górny taras powinny być ograniczone do kilku, aby dzieliło je od siebie przynajmniej kilkadziesiąt metrów, aby decyzja o zejściu na górny taras nie wynikała z przypadku ani z wyboru krótszej trasy, by była świadomym zagłębieniem się w teren parkowy w celu skorzystania z tego co Park może oferować przechodniom, by ostatecznie zmienić ich w relaksujących się spacerowiczów.

Podstawowymi dla powiązań z tkanką miejską są strefy krańcowe Parku przy mostach, w których dostęp uzyskują osoby korzystające z komunikacji publicznej i korona wału przeciwpowodziowego, do której z kierunków poprzecznych będzie prowadzić kilkanaście przejść poprzecznych. Strefa korony wału jest i zostanie łatwo i bezpośrednio dostępna, zarazem atrakcyjna widokowo, dobrze przewietrzana, korzystająca z sąsiedztwa szerokiego korytarza rzeki i przestrzeni nad nurtem.

Zaprojektowano znacząco dużo punktów widokowych na wale, a stosunkowo niewiele – zaledwie osiem zejść do parku, szukając równowagi między umożliwianiem doświadczania natury a jej ochroną. Priorytetowo udostępniono wszystkim spacerowiczom na wale możliwość patrzenia, podziwiania, postrzegania, reglamentując i ograniczając im możliwość doświadczania i penetracji. Znacząco ograniczono możliwość zejścia z wału na górny taras, dążąc do zredukowania antropopresji i wytworzenia u użytkowników odczucia korzystania z dobra o specjalnym znaczeniu.

Przebieg górny tarasu jest szczególnie cenna ze względu na sporadyczne i krótkotrwałe zalewanie wodami powodziowymi. Zaprojektowano pozostawienie większości obecnie rosnących drzew i dosadzenie nowych, zaprojektowano obszary wysiewu, obszary do koszenia i utrzymywania łąki i obszary regulowane wyłącznie przez naturalne mechanizmy biologiczne w których nie przewiduje się koszenia i które pozostawia bez ingerencji do naturalnej ekspansji roślin. Spontaniczna roślinność dopełni założenia przestrzenne Parku, w tych strefach Natura będzie projektantem a projekt jedynie wyznacza granice terytorialne jej swobodnego władania. Zaprojektowano zgrupowanie zadrzewień łęgowych w dynamiczne wyspy inspirowane rozlewiskami płynącej wody o wyraźniej niż obecnie zdefiniowanych granicach. Inspiracją dla zaprojektowanych kształtów są linearne, wyglądające jak rzeka zadrzewienia łęgowe w innych strefach terenów zalewowych nad Wisłą. Dzięki wyraźnemu zdefiniowaniu, nadaniu kształtu nowym „wyspom” utworzonym na bazie istniejących grup drzew łatwiej będzie je zauważyć i ochronić. Pomiędzy nimi wprowadzono nowe osie widokowe.

Dolny taras będzie przestrzenią o znacząco ograniczonej ingerencji użytkowników parku – poza przejściami poprzecznymi do nurtu rzeki i pomostami obserwacyjnymi nie zakłada się korzystania z przestrzeni zadrzewionej i zakrzaczanej.

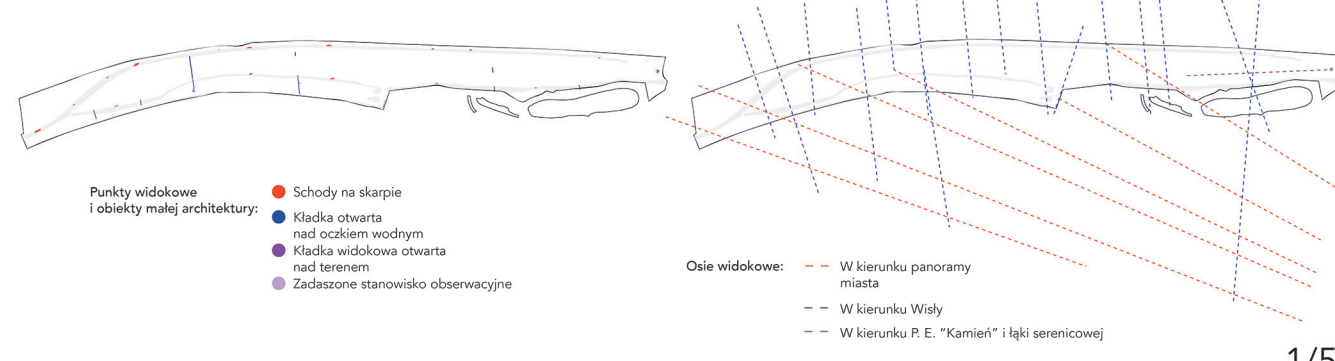
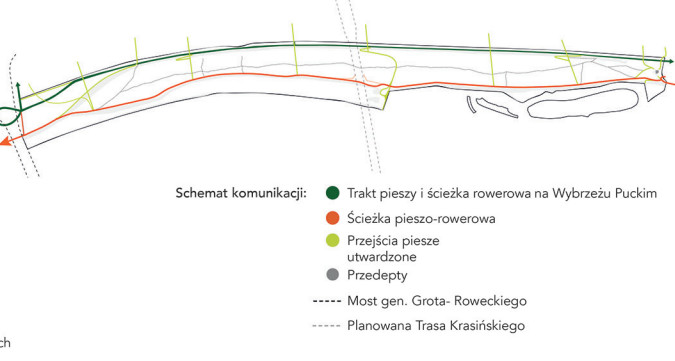
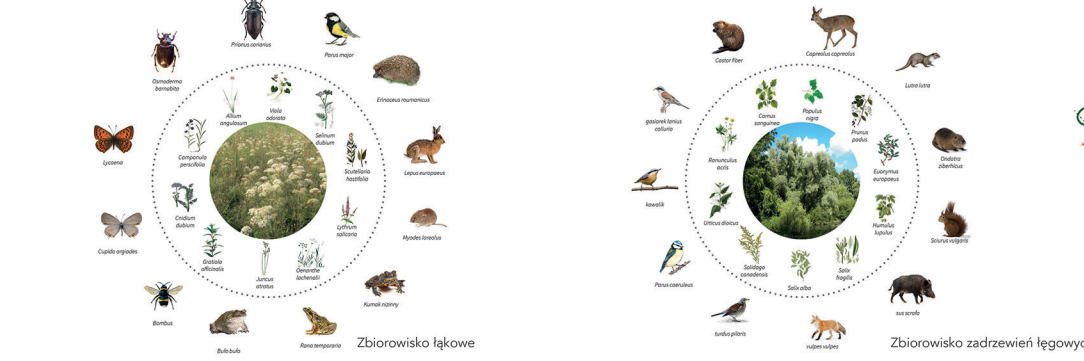
Południowy odcinek Parku

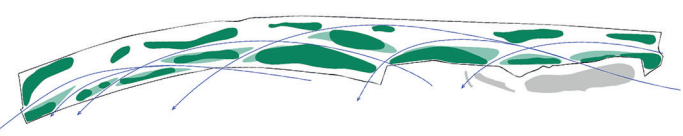

Centrum Parku

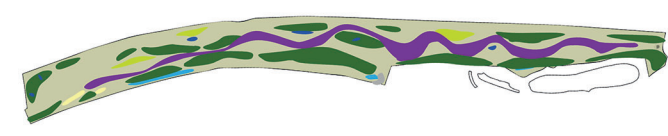
Łąka serenicowa z rzeką kwiatów- Wizualizacja C

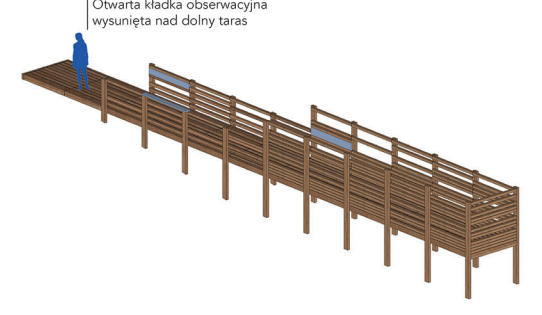
Kształtowanie wysp zadrzewień lęgowych:

- Istniejące zadrzewienia lęgowe
- Dodane zadrzewienia lęgowe tworzące "wyspy" inspirowane nurtem rzeki i dynamiką wzebrań powodziowych
- Zakładane kierunki przepływu wody powodziowej podczas wzebrań

Mozaika zbiorowisk roślinnych:

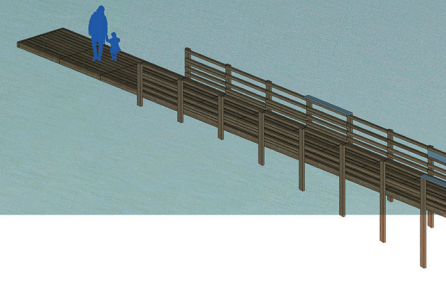
- Murawa napiaskowa
- Łąka serenicowa
- Oczka wodne (naturalne)
- Starorzeczca
- Pola lnu
- Zadrzewienia lęgowe
- Nasyp kamienny

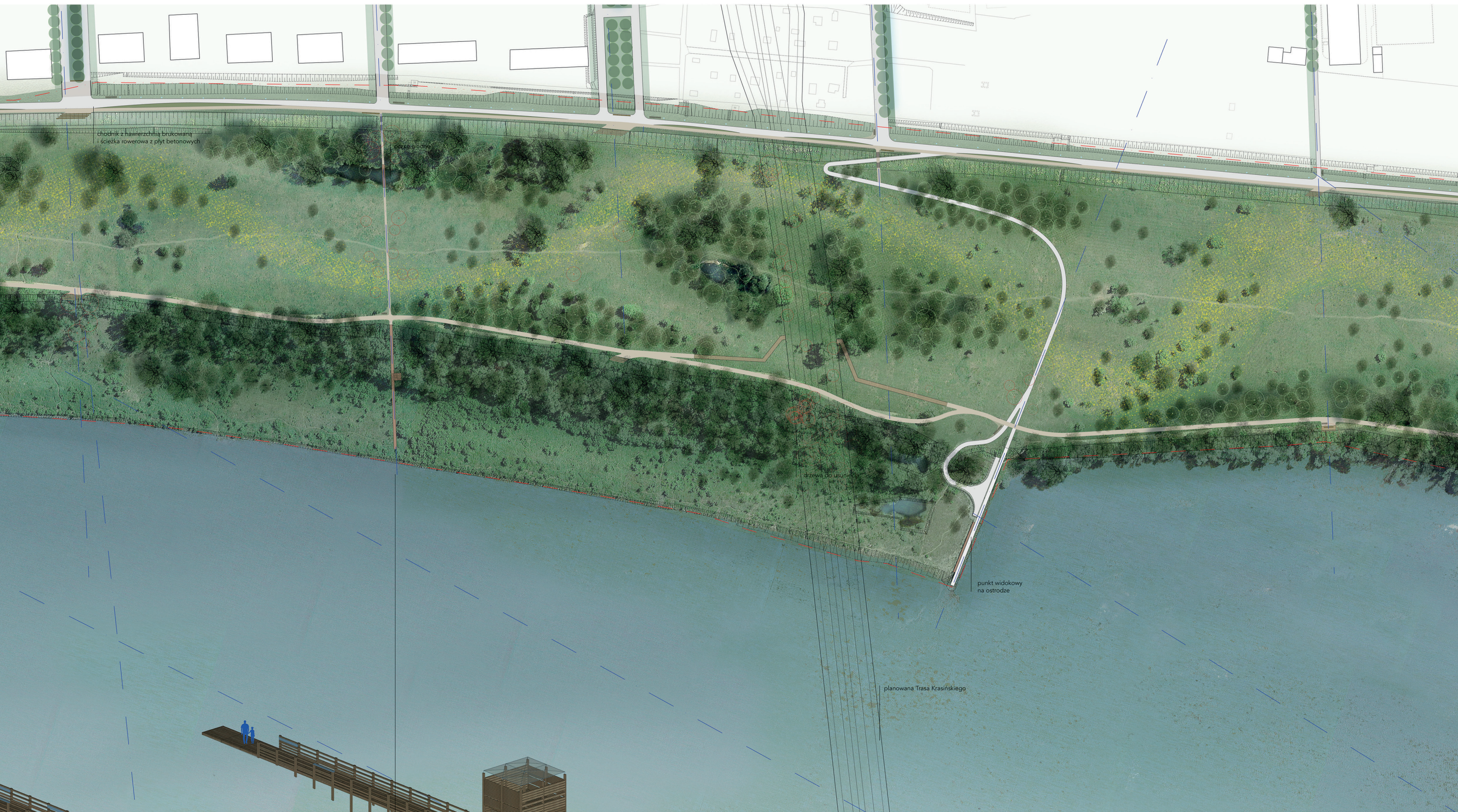
Otwarta kładka obserwacyjna wysunięta nad dolny taras

Kładka nad zakłębieniem terenu na górnym tarasie

Kładka widokowa z zadaszonym obserwatorium awifauny nad dolnym tarasem

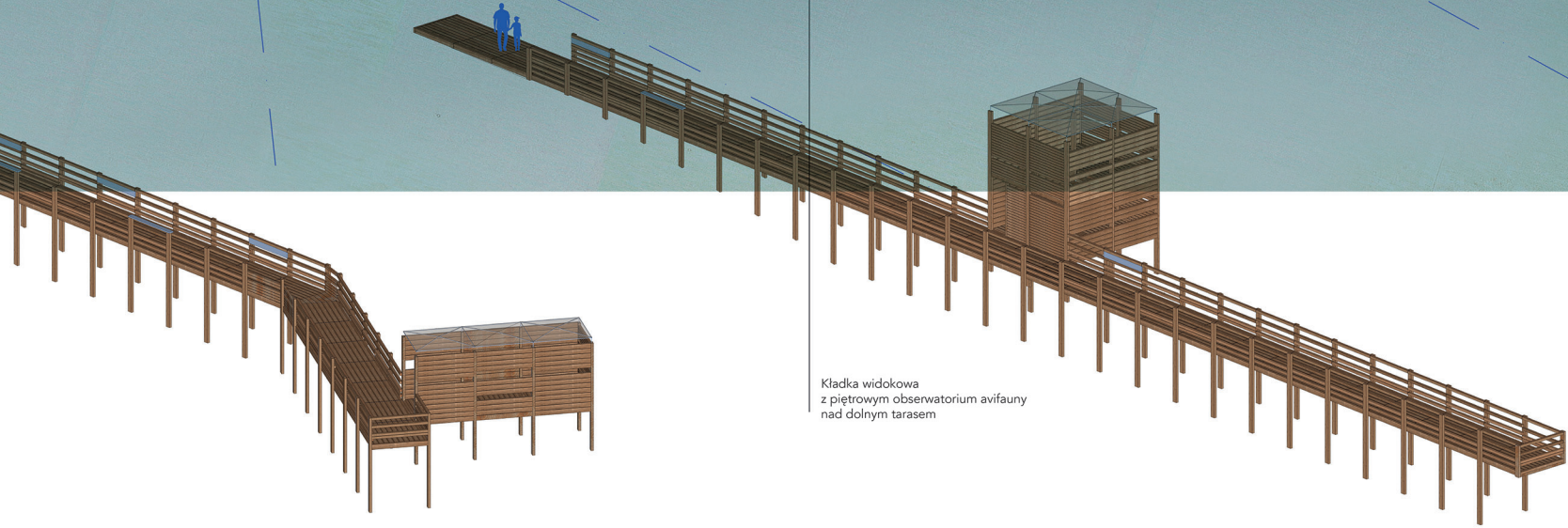
chodnik z nawierzchnią brukowaną
i ścieżka rowerowa z płyt betonowych

ścieżka rowerowa

drzewa do usunięcia

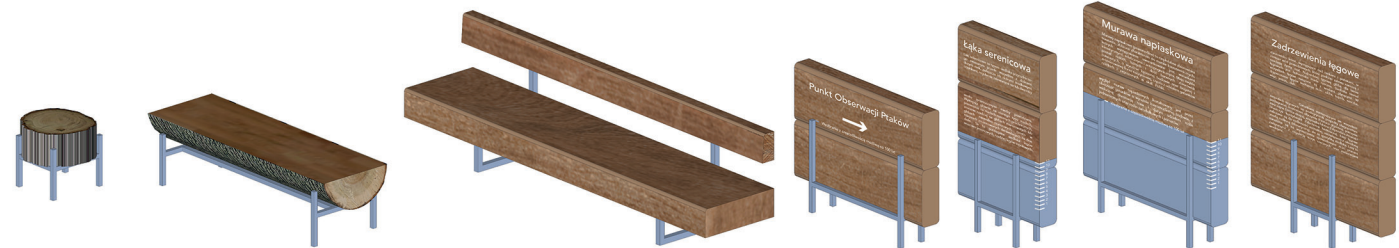
punkt widokowy
na ostrożce

planowana Trasa Krasieńskiego

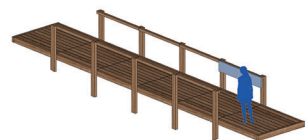
Kładka widokowa
z piętrowym obserwatorium awifauny
nad dolnym tarasem

Mebłe dolnego tarasu: siedziska i tablice informacyjne
z profili stalowych, krawędziaków i masywu drewnianego

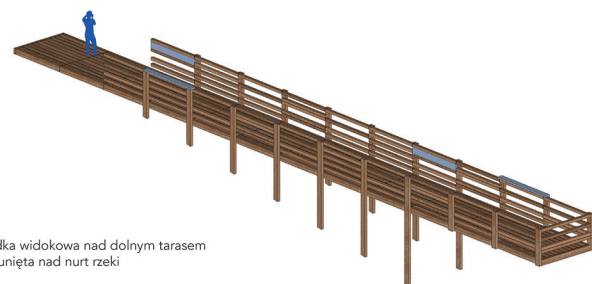

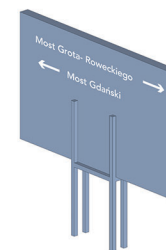
Kładka na górnym tarasie nad zakłębieniem z oczkiem wodnym

Kładka widokowa nad dolnym tarasem wysunięta nad nurt rzeki

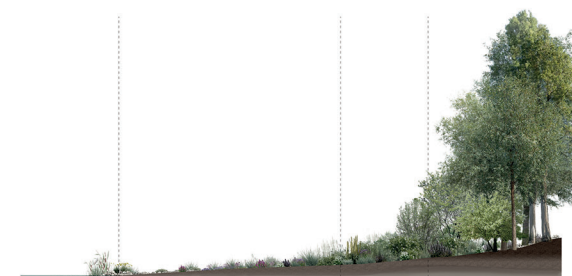
Mebles dolnego tarasu: siedziska i tablice informacyjne z profili stalowych, krawędziaków i listew drewnianych

łąka koszona 2 razy w roku

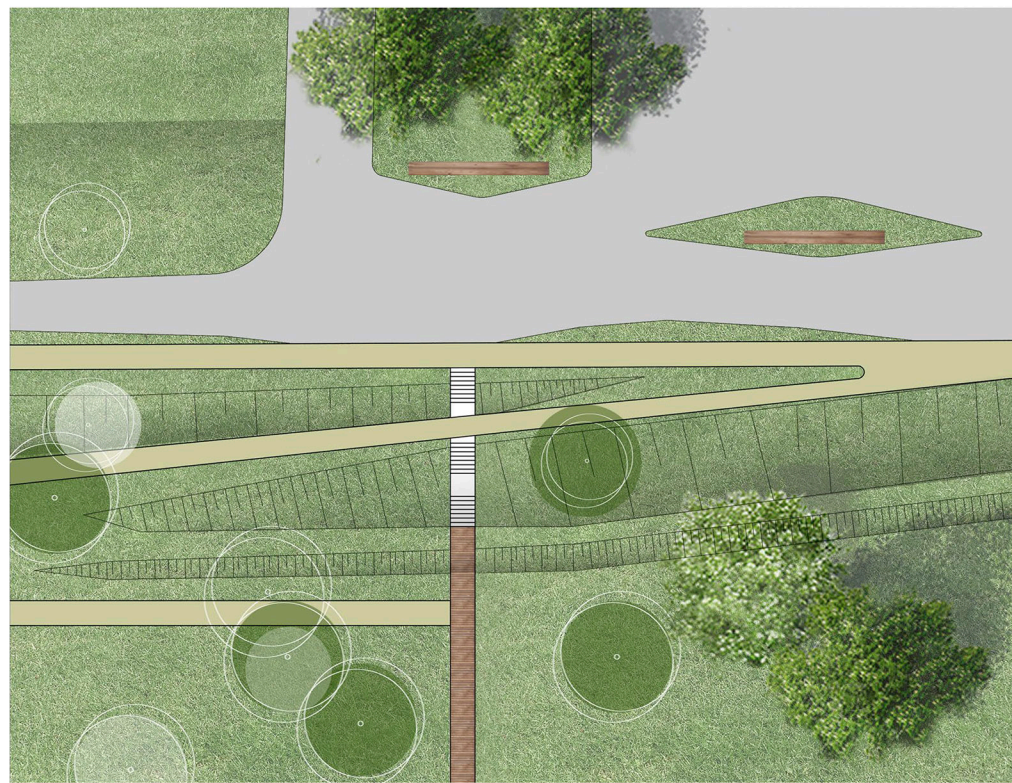
strefa przejściowa- zakrzewienia

strefa niekoszona- powoli postępująca naturalna sukcesja przekształca łąkę w zadrzewienia łęgowe

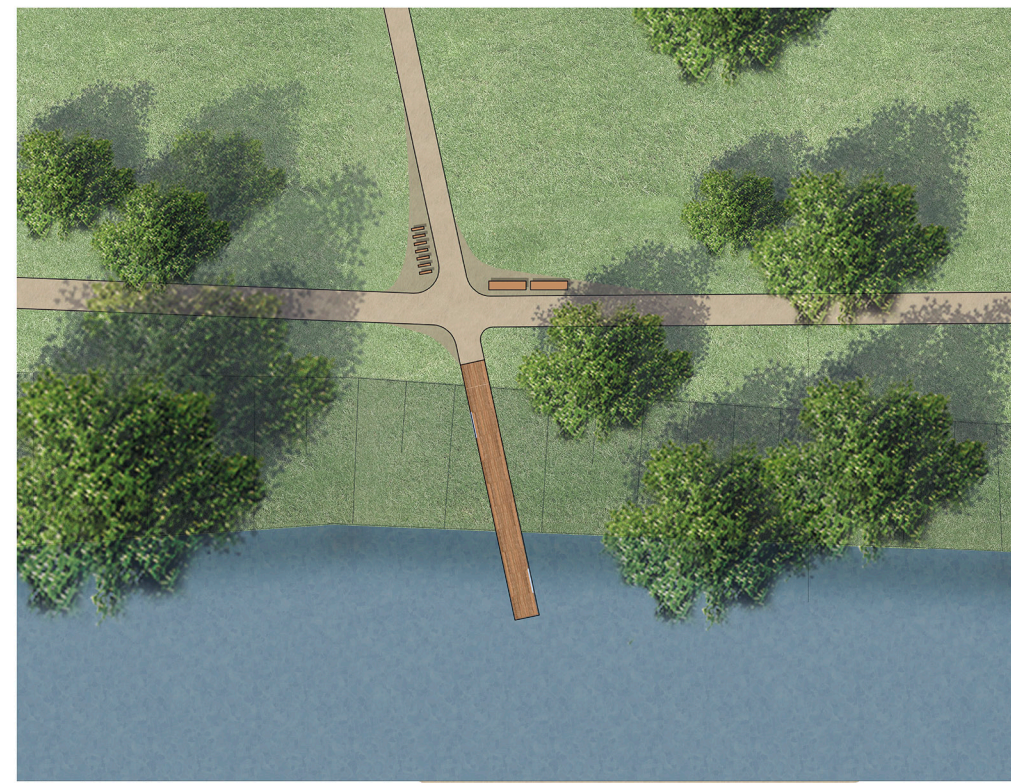

Wybrzeże Puckie z dziecięcą strefą aktywności-rzut skala 1:250

Zejście na górny taras z bulwaru- rzut skala 1:250

Kładka widokowa nad dolnym tarasem wysunięta nad nurt rzeki- rzut skala 1:250

Wybrzeże Puckie z dziecięcą strefą aktywności- Wizualizacja A

Zejście na górny taras z bulwaru- Wizualizacja B

Kładka widokowa nad dolnym tarasem wysunięta nad nurt rzeki- Wizualizacja D

